

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2016

Diverse schendingen - ongegrond

TU Delft

1. Onderwerp van de klacht

Niet citeren/bewust negeren en niet erkennen van bijdragen van andere auteurs, bewust verkeerd interpreteren van resultaten, wangedrag van collega's toelaten en verheimelijken (ongegrond)

2. Feiten

1. Feiten, overzicht procedure

- 1.1 Op 26 november 2014 heeft klager een klacht ingediend, waarin hij zich onder meer beklagt over het niet citeren van zijn werk in het werk van beklaagden en het in een ongunstig daglicht stellen van zijn ONDERWERP in publicaties van beklaagden. Zes publicaties zijn als nrs. 1 t/m 6 bijgevoegd, alsmede twee emailberichten (aangegeven met a en b, zie hierna).
- 1.2 Eind december 2014 bleek de aanvankelijk geplande hoorzitting voor 22 januari 2015 door afwezigheid van partijen te moeten worden uitgesteld. In overleg met partijen is als nieuwe datum voor de hoorzitting 17 februari 2015 vastgesteld. De proceduretermijn is hierdoor met ca. 4 weken opgeschort.
- 1.3 Beklaagden hebben op 27 januari 2015 schriftelijk verweer ingediend, waarin zij gemotiveerd op de klacht zijn ingaan. De bijlagenlijst is uitgebreid met nrs. 7 t/m 15 (publicaties en emailberichten).
- 1.4 Op 2 februari 2015 heeft klager, bij wijze van inbreng voor de hoorzitting, gereageerd op het verweer van beklaagden. Twee bijlagen zijn aan de lijst toegevoegd: 16 en 17.
- 1.5 Op 17 februari 2015 is een hoorzitting gehouden met aanwezigheid van klager en beklaagden. Klager heeft een pleitnota ingebracht. Klager en alle drie beklaagden hebben hun standpunten kunnen toelichten. De aanvullingen op de argumenten in de klacht en het verweer zijn hierna aan de weergave van de klacht, resp. het verweer toegevoegd.
- 1.6 De door partijen ingebrachte bijlagen zijn op één lijst bijeengebracht (nrs. 1 t/m 17 en a/b), die als bijlage aan dit advies is gehecht. In dit advies en in de stukken van partijen wordt naar deze nummers verwezen.

2. Klacht

In de klacht, reactie op verweer (documenten voor de hoorzitting) en mondelinge behandeling heeft klager, kort en zakelijk weergegeven, het volgende maar voren gebracht.

2.1 (punt 1 klacht)

Beklaagden hebben zijn werk [3], [4] en [5] niet geciteerd in vooral [1] alsmede in [2].

[3] bevat significante uitbreidingen van (onderwerp) en had in de literatuurlijst van [1] moeten voorkomen. [4] bevat vergelijkbare onderwerpen als [1] en is onmisbaar voor een interpretatie van de problematiek. [5] bevat een gebruikershandleiding van zijn ONDERWERP en is van belang voor zowel [1] als [2].

Voorts wordt in [17, beklagde 2, 2012] klagers artikel [15, 2012] niet aangehaald terwijl dat wel relevant is voor het begrijpen van de ontstaansgeschiedenis en resultaten van hun werk.

2.2 (punt 2 en 3 klacht)

Het niet citeren is met opzet gebeurd, ten bewijze waarvan klager verwijst naar een emailbericht (bijlage a) en gesprekken in september 2013.

2.3 (punt 4 klacht)

Artikel [1] is misleidend omdat het als nieuw publiceert wat al eerder is gepubliceerd, namelijk [6, thesis beklagde Li 2] en klagers eigen artikel [4, 2014].

2.4 (punt 5 klacht)

Beklaagde 1 verwacht als medeauteur te worden aangemerkt wanneer hij een artikel van een van zijn medewerkers reviewt ('gift authorsip'). Klager ondervond zelf dat hij alleen maar naar een conferentie mocht gaan als hij aan deze voorwaarde zou voldoen, onder verwijzing naar bijlage b, emailbericht 240513.

2.5 (punt 6 klacht)

Beklaagden zetten in artikel [1] klagers ONDERWERP opzettelijk in een ongunstig daglicht door aan de ONDERWERP steeds negatieve conclusies te verbinden. Dit doen zij ten faveure van beklagde 2's ONDERWERP B. Klager heeft aangegeven dat de kern van zijn klacht punt 6 van zijn klaagschrift betreft. Dit is volgens klager smaad. Klager wijst in het nader verweer op de commerciële motieven van beklagde 2, blijkend uit een mail van 180212 [16]. Hij vermoedt dat hij sinds die tijd niet meer door beklagde 2 en de andere twee beklagden wordt geciteerd.

2.6

Klager eist:

- Intrekken van het artikel [1];
- Voor de toekomst geen onrechtmatigheden jegens hem en wel collegialiteit;
- Beoordeling proefschrift beklagde 3 vooraf, om het te beoordelen op zijn houding jegens klager en zijn ONDERWERP.

3. Verweer

In het verweer en de mondelinge behandeling hebben beklagden het volgende naar voren gebracht.

3.1 (ad 1 klacht)

Klagers publicaties gaan over de uitbreiding van ONDERWERP en aldus over een ander onderwerp dan artikel [1] van beklagden. De uitgever van het tijdschrift X was het met beklagden eens op dit punt. In [2] is ONDERWERP niet gebruikt voor de gegeven resultaten en daarom hoefde niet naar het werk van klager [3 en 4] te worden verwezen. Beklaagden gebruiken beklagde 2's thesis [6] als bron voor hun artikelen. Klagers

publicaties bevatten niet meer dan enkele verfijningen van het werk van beklaagde 2, waarnaar beklaagden niet hoeven te verwijzen. Klager erkent ook de oorspronkelijkheid van beklaagde 2's werk door in de klacht over [6] te stellen: "Grotendeels dezelfde rekenmethode heb ik gebruikt in ons werk [4]". Daar doet niet aan af dat klager in [4] beweert: ".....".

3.2 (ad 2/3 klacht)

De redenen voor niet citeren zijn ad 1 weergegeven. Van bewust niet citeren kan dan ook geen sprake zijn. De twee aangehaalde vermeende omissies onderaan blz. 1 van de klacht zijn onderwerp van gesprek geweest tussen klager en beklaagde 3 op 190913 (bijlage [11]). [2] betreft een presentatie door een PhD student op een conferentie met als doel discussie en ervaring opdoen, niet om een compleet onderzoek met literatuur te presenteren. In een latere uitgave van de conferentiepapier [2] is overigens wel verwezen naar artikel [10] van klager en ook naar het boek van Y [9], al was ONDERWERP niet gebruikt voor dit onderzoek.

3.3 (ad 4 klacht)

Beklaagde 2's thesis [6] is inderdaad de bron, maar in [1] is voor de eerste keer de rekenmethode in een wetenschappelijk tijdschrift gepubliceerd. Daarvoor is de term 'nieuwe rekenmethode' gebruikt. De uitgever van X had hier geen bezwaar tegen, ook niet na de interventie van klager.

Verwezen wordt naar het verweer ad 1. Beklaagden zijn het ook niet eens met klagers claim dat hij in [4] een veel grondiger vergelijking van (onderwerp) heeft gedaan, het betreft slecht verfijningen zoals ad 1 aangegeven.

3.4 (ad 5 klacht)

Beklaagden brengen twee emailwisselingen in [12 en 13], waarbij [13] een completer beeld geeft dan de door klager ingebrachte bijlage b. Beklaagde 1 vond het bij het 'Paper' gezien de kwaliteit nodig om verder te gaan dan een gebruikelijke review en om 'het paper te gaan corrigeren en stukken herschrijven'. Vanuit dat perspectief wilde beklaagde 1 co-auteur worden. Voor het andere paper, emailwisseling [13] geldt een vergelijkbaar verhaal.

Beklaagden 2 en 1 werken sinds 2005 samen en schrijven gezamenlijke papers. Beklaagde 1 is evenwel alleen co-auteur bij belangrijke bijdragen van zijn hand. Ter illustratie wordt een lijst van publicaties beklaagde 2 toegevoegd [14], waaruit blijkt dat beklaagde 1 in 13 van de 27 tijdschriftartikelen co-auteur is en in 7 van de 35 conference papers. Beklaagde 2 heeft geen problemen met het co-auteurschap van beklaagde 1.

3.5 (ad 6 klacht)

Beklaagden zijn van mening dat ONDERWERP niet geschikt is voor (onderwerp). Dit staat in de thesis van beklaagde 2, dat goedgekeurd is door Y, de oorspronkelijke ontwerper van ONDERWERP. Er zijn geen publicaties daarna die verbetering van de prestatie van ONDERWERP laten zien. Klager zou zelf melding maken van de mindere stabiliteit in [15].

Wat betreft het belangenconflict dat beklaagde 2 een commercieel doel nastreeft: beklaagden zien de ONDERWERP van klager als een andere dan de door beklaagde 2 ontwikkelde ONDERWERP B. ONDERWERP B valt dan ook buiten het contract met de TU

Delft over ONDERWERP. Beklaagden menen eerder dat klager zijn commerciële belang in ONDERWERP wil versterken doordat ONDERWERP moet worden genoemd in publicaties van beklagden.

Verwezen wordt naar de rechtszaak hieromtrent.

4. Mondelinge behandeling

Op de hoorzitting zijn kernachtig weergegeven verder nog de volgende punten aan de orde gekomen. Klager heeft een pleitnota overgelegd.

4.1

In de pleitnota geeft klager voorbeelden van negatieve kwalificaties over zijn ONDERWERP in artikel [1]. Klager stelt dat het verweer 11 'onwaarheden en leugens' bevat, 10 'grove verdraaiingen van de werkelijkheid' en 34 'misleidende passage'; hij legt daartoe over het verweer met arceringen in 3 kleuren, die overeenkomen met de door hem gebruikte kwalificaties.

De voorzitter constateert dat klager stelt dat beklagden bewust onjuiste informatie hebben verstrekt over de ONDERWERP van klager. Beklaagde 1 reageert hierop door te stellen dat van opzet nimmer sprake is geweest; beklagden hebben een wetenschappelijke opvatting over ONDERWERP, dat goede en slechte punten heeft. Voorzitter vervolgt dat bewust verkeerd informeren – los van de klacht dat hij geciteerd had moeten worden – een zware beschuldiging is, die op het eerste gezicht onwaarschijnlijk lijkt. Als klager deze mening is toegedaan, had het dan niet in de rede gelegen daarover een artikel te publiceren? Klager antwoordt dat hij dat misschien had kunnen doen, maar mede vanwege tijdgebrek niet heeft gedaan.

4.2

Over het niet citeren van zijn werk stelt klager dat zijn artikel [4] nieuwe elementen bevat, gebaseerd op het werk van Y, waarnaar beklagden in hun artikelen hadden moeten verwijzen.

Beklaagden stellen dat voor hen het oorspronkelijke werk de thesis van beklagde 2 [6] is en zij daarnaar verwijzen. De publicaties van klager bevatten geen nieuwe methode maar slechts verfijningen van eerdere publicaties en daarom hoeft niet daarnaar verwezen te worden.

Klager stelt dat verfijningen belangrijk zijn, waarop beklagde 2 zegt dat hij het werk van klager niet nodig heeft.

De voorzitter merkt op dat verwijzen naar beide publicaties, van beklagde 2 en van klager, ook mogelijk was geweest.

Klager geeft voorts in de pleitnota aan geen aanspraak te maken op het commerciële eigendom of idee van ONDERWERP B, maar dat hij in zijn artikel [4] wel degelijk significante uitbreidingen heeft gegeven ten opzichte van de thesis van beklagde 2 [6]; hij heeft beklagde 2's artikelen [17 en 20] ook geciteerd.

4.3

Er wordt gediscussieerd over de papers [15] van klager en [17] van beklagde 2.

Beklaagde 2 stelt dat beklagde en hij eerder een conversatie hadden over het onderwerp van paper [15] en vraagt zich af of klager in [15] niet naar hem had moeten verwijzen. Beklaagde wijst op noot 20 van [15], waarin hij naar eerder werk van hem en

o.a. ... verwijst (2010). Beklaagde 2 had in [17] hem moeten citeren, met andere schrijvers in [15] genoemd.

4.4

Beklaagde merkt nog op dat de thesis uit van beklagde 2 [6] al had moeten verwijzen naar het werk van Y [9]. Beklaagde 2 zegt dat dit werk in noot 147 is opgenomen. Klager merkt op dat dit werk wel in een noot staat, maar dat daar niet in de thesis naar wordt verwezen; het is dus een zogenaamde onechte (spurious) verwijzing.

4.5

De voorzitter constateert dat de kwestie van 'gift-authorship' uit punt 5 van de klacht niet meer aan de orde wordt gesteld door klager. De CWI zal zich ook niet buigen over de civielrechtelijke kwestie van het IP over de ONDERWERP en ONDERWERP B (van beklagde 2).
De CWI zal allereerst kijken naar het niet-citeren: is dit bewust gedaan, of per ongeluk of is de uitleg van beklagden hierover zodanig, dat citeren niet noodzakelijk was?
De voorzitter constateert dat, zoals vaker het geval is bij kwesties als deze, spanningen tussen wetenschappelijk medewerkers leidt tot het indienen van een formele klacht over wetenschappelijke integriteit. De CWI zal dan een uitspraak moeten doen, en kan naast de zuivere integriteits- aspecten zich uitspreken over het (collegiale) gedrag van partijen.

3. Advies Commissie wetenschappelijke integriteit (1 mei 2015)

Beoordeling van de standpunten

1. (Regelgeving)

Deze klacht is ingediend op basis van de Klachtenregeling wetenschappelijke integriteit TU Delft (Klachtenregeling).

De CWI is bevoegd om klachten over vermoede inbreuken op de wetenschappelijke integriteit te behandelen, volgens de klachtenprocedure geregeld in de Klachtenregeling.

In de Klachtenregeling wordt in artikel 1, onder a, onder schending van de wetenschappelijke integriteit verstaan: handelen of nalaten in strijd met de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening (VSNU 2005, aangepast in 2012 en 2014), waaronder in ieder geval de gedragingen opgenomen in de bijlage van deze regeling. De schendingen van de wetenschappelijke integriteit van de Klachtenregeling zijn een leidraad zijn voor het bepalen of sprake is van een inbreuk op of schending van de wetenschappelijke integriteit. De volgende schendingen kunnen in deze zaak aan de orde zijn, in de bijlage staat onder punt 4, 5,6 en 8 als schending van de wetenschappelijke integriteit opgenomen:

4. het opzettelijk negeren en niet erkennen van bijdragen van andere auteurs is een vorm van wangedrag die verwant is aan het plegen van plagiaat. Opzettelijke en grove schendingen die niet binnen de wetenschappelijke gemeenschap zelf opgelost kunnen worden, behoeven een onafhankelijk oordeel van de Commissie wetenschappelijke integriteit (CWI).

5. het zich onterecht voordoen als (mede-)auteur

Een onderzoeker mag zich (laten) noemen als medeauteur van een publicatie wanneer hij daaraan een aanwijsbare bijdrage heeft geleverd in de vorm van ingebrachte ideeën en expertise, uitgevoerd onderzoek, of theorievorming. Een onderzoeker die zijn naam aan een publicatie verbindt, vergewist zich zo goed mogelijk van de juistheid en integriteit van de inhoud.

6. het bewust verkeerd gebruiken van (statistische) methoden en/of het bewust verkeerd interpreteren van resultaten

De (statistische) interpretatie van onderzoeksgegevens en van empirische resultaten is onderdeel van de wetenschappelijke discours en dat betreft ook de vraag of die interpretatie al dan niet verkeerd is. Het is pas aan te merken als wangedrag indien wordt volhard in een verkeerde voorstelling van zaken en het presenteren van ongewettigde conclusies, wanneer in de wetenschappelijke gemeenschap tot een onomstreden oordeel daarover is gekomen. Zo nodig kan een CWI met externe peers tot een dergelijk oordeel komen.

8. wangedrag van collega's toelaten en verheimelijken

Een onderzoeker of bestuurder heeft een zorgplicht ten aanzien van de wetenschap als geheel en in het bijzonder ten aanzien van de onderzoekers in zijn directe omgeving. Erkend moet worden dat gezagsverhoudingen in de wetenschap, bijvoorbeeld tussen promotor en promovendus, het aanklagen van collega's niet altijd gemakkelijk zal maken.

2. (omvang van het geschil; co-auteurschap en IP-kwestie)

Tijdens de hoorzitting is geconstateerd dat de kwestie van 'gift-authorship' uit punt 5 van de klacht niet meer aan de orde wordt gesteld door klager. De CWI zal zich daarom niet meer buigen over de kwestie of beklagde 1 ten onrechte als co-auteur van een publicatie van klager wilde opwerpen (als bedoeld in punt 5 bijlage van de Klachtenregeling, schendingen van de wetenschappelijke integriteit). Wat partijen over en weer hierover hebben gesteld, luidt niet tot een eenduidige conclusie. Beklaagde 1 is uiteindelijk ook niet als coauteur vermeld.

Voorts stelt klager dat het onterechte co-auteurschap van beklagde 1 andere medewerkers zou betreffen. Maar dit is geen belang dat klager treft en waarover hij geen formele klacht kan indienen. Klachten van anderen hierover zijn de CWI niet bekend. Daarmee is de klacht wat dit betreft effectief van tafel en hoeft dit klachtonderdeel niet verder te worden behandeld.

De CWI zal zich ook niet buigen over de civielrechtelijke kwestie van het IP over de ONDERWERP en ONDERWERP B (van beklagde 2). Partijen verwijzen wel op verschillende plaatsen naar deze kwestie, maar het wordt niet als klacht aangevoerd en de kwestie moet dan ook blijven waar hij is: een civielrechtelijke kwestie, waar zo nodig de civiele rechter kan worden ingeschakeld.

3. (bewust onjuistheden publiceren)

Klager beweert ter hoorzitting dat de omissies door beklagden opzettelijk zijn gemaakt om lezers op het verkeerde been te zetten.

Het bewust verkeerd informeren over de eigenschappen van ONDERWERP is – los van de klacht dat hij geciteerd had moeten worden – een zware beschuldiging, omdat klager

dan stelt dat twee ervaren wetenschappers willens en wetens onwaarheden publiceren. Dit valt niet snel aan te nemen. Als klager deze mening was toegedaan, had het in de rede gelegen daarover een artikel te publiceren in het kader van een wetenschappelijk debat. Klager heeft dit niet gedaan.

De CWI oordeelt dat hier geen sprake is van een schending nr. 6 (bewust verkeerd interpreteren van resultaten) van de bijlage bij de Klachtenregeling.

4. (niet citeren, opzettelijk negeren)

De punten 1 t/m 4 van de klacht betreffen het niet-citeren van klagers werk: is dit bewust gedaan, of per ongeluk of is de uitleg van beklagden hierover zodanig, dat citeren niet noodzakelijk was?

Dit past binnen de omschrijving van schending nr. 4 van de bijlage bij de Klachtenregeling: opzettelijk negeren en niet erkennen van bijdragen van andere auteurs. Uit de verdere omschrijving bij deze schending blijkt dat het wel om opzettelijke en grove schendingen moet gaan.

Beklaagden kennen het werk van klager, zodat zijn werk niet per ongeluk over het hoofd kan worden gezien. Er is wel sprake van een bewuste afweging bij beklagden om niet (altijd) te verwijzen naar klagers werk en zo bezien van een bewust handelen van beklagden. Beklaagden hebben evenwel redenen aangevoerd waarom niet naar klagers werk te verwijzen en wel naar het eerdere werk van Y en beklagde 2. Auteurs hebben ook een zekere vrijheid te beoordelen welke eerdere publicaties over een onderwerp wel of niet worden geciteerd.

De CWI oordeelt dat hier geen sprake is van een schending nr. 4 van de bijlage bij de Klachtenregeling, nu niet kan worden gezegd dat de bijdragen van klager niet worden erkend en opzettelijk worden genegeerd.

Wel meent de CWI dat de beklagden ruimhartiger zouden kunnen zijn met verwijzingen naar publicaties van klager. In overweging 5.5 wordt hierop teruggekomen.

5. (negatief beoordelen van de ONDERWERP)

In punt 6 van de klacht beweert klager, dat beklagden opzettelijk klagers ONDERWERP in een ongunstig daglicht stellen. Volgens klager is dit de kern van zijn klacht.

Klagers ONDERWERP wordt in artikel [1] inderdaad kritisch besproken, maar dat past binnen in een gebruikelijk wetenschappelijk debat. De uitgever van het tijdschrift X zag ook geen obstakels voor publicatie. Het CWI komt niet tot het oordeel dat er zodanig negatief over ONDERWERP wordt gesproken, dat er sprake zou zijn van smaad.

Naar de letter worden hier geen normen overschreden, zoals bijvoorbeeld schending nr. 8 van de bijlage bij de Klachtenregeling. Dat gezegd hebbende, vindt de CWI – in aanvulling op de conclusie bij 5.4 - dat beklagden 1 en 2 het nodige valt te verwijten in hun handelen naar klager toe, maar schaart dit onder de categorie onzorgvuldig handelen naar collega's en medewerkers en acht geen schending van de wetenschappelijke integriteit aanwezig. Beklaagden kunnen, zoals gezegd onder 5.4, ruimhartiger naar klagers werk verwijzen, recentere versies van diens ONDERWERP bespreken en hem iets meer erkenning 'gunnen', hem collegialer kunnen benaderen.

Beklaagden 1 en 2 hebben hier een voorbeeldfunctie naar de Phd kandidaat beklagde 3.

6. (Conclusie)

De klachten van klager zijn ongegrond, in die zin dat geen sprake is van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit door beklagden.

Wel hecht de CWI eraan op te merken dat beklagden zorgvuldiger en collegialer kunnen handelen naar klager toe. In het bijzonder mag van een hoogleraar of UHD worden verwacht dat hij of zij verantwoordelijkheid neemt voor wat wetenschappelijke integriteit praktisch impliceert; deze zaken benoemt, analyseert, bediscussieert -en bij voortdurende onenigheid – escaleert en advies inwint. Dit (nalaten te) handelen staat op gespannen voet met wetenschappelijk integer gedrag, maar kan toch niet als een inbreuk daarvan worden gezien.

ADVIES

De commissie adviseert het College van Bestuur als volgt te beslissen:

De klacht ongegrond te verklaren en derhalve geen inbreuk op de wetenschappelijke integriteit aanwezig te achten. Daarbij te vermelden dat beklagden in deze zaak zorgvuldiger en collegialer hadden kunnen handelen naar klager toe.

Dit advies is op 1 mei 2015 gegeven door (vz + 2 leden) in tegenwoordigheid van de secretaris en ondertekend door de voorzitter en de secretaris.

4. Oordeel college van bestuur (20 mei 2015)

De Commissie wetenschappelijke integriteit (CWI) heeft inzake uw klacht van 26 november 2014 betrokkenen gehoord en op 1 mei advies uitgebracht.

Wij nemen het advies van de Commissie over, inclusief de in het advies gegeven motivering en verklaren de klacht ongegrond. Er is geen sprake van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit.

Een afschrift van deze beslissing en van het advies wordt gestuurd aan de beklagden en de betrokken decaan.

Het betreft een aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur. Klager en beklagde kunnen binnen zes weken na de datum van deze (voorgenomen) beslissing het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) verzoeken advies uit te brengen over de voorgenomen beslissing, voor zover dit de schending van wetenschappelijke integriteit betreft.

5. LOWI 2 november 2016

Het LOWI heeft onder meer het advies van twee externe deskundigen gevraagd en gekregen.

Het LOWI is van oordeel dat de klacht deels niet-ontvankelijk is en deels feitelijke grondslag mist. Het LOWI adviseert het Bestuur om zijn besluit van 20 mei 2015 ongewijzigd te bevestigen.

Wel geeft het LOWI het Bestuur in overweging te bezien hoe het wetenschappelijk debat over het onderwerp van het verzoek binnen de Universiteit gestalte kan krijgen.

Het (geanonimiseerde) advies is te lezen op de website van het LOWI, www.lowi.nl, onder adviezen, 2016 nr. 12.

6. Definitief oordeel college van bestuur 17 november 2016

Op uw verzoek heeft het Landelijk Orgaan Wetenschappelijk Integriteit (LOWI) op 2 november 2016 een advies uitgebracht met betrekking tot ons (voorlopige) besluit van 20 mei 2015 over uw klacht inzake vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door de beklagden, verbonden aan de TU Delft.

Het LOWI is van oordeel dat uw klacht deels niet-ontvankelijk is en deels feitelijke grondslag mist. Het LOWI adviseert ons het besluit van 20 mei 2015 ongewijzigd te bevestigen.

Gelet op het voorgaande hebben wij besloten om ons besluit van 20 mei 2015 als ons definitief oordeel vast te stellen: conform het advies van de Commissie wetenschappelijke integriteit verklaren wij de klacht ongegrond. Er is geen sprake van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit.

Een afschrift van deze beslissing wordt gestuurd aan het LOWI, de beklagden en de betrokken decaan.